

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Praescriptionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

CAP. I.

Alexander III. Salernitano archiepiscopo.

DE quarta vero decimæ & oblationis defunctorum, clerici ab impetitione episcopi, quadragenaria temporis se posse præscriptione tueri videntur, nisi forte cathedralis sedes pastore interim caruisset, qui iura ecclesiæ suæ exigere debuit. Sed Romana ecclesia tricennalem præscriptionem contra ecclesiam non adimit.

CAP. II. *Idem * Cistrensi decano.*

Ex literis tuæ dubitationis intelleximus, te & archidiaconum confines habere præbendas in villis, quas singuli singulas possidetis, & prætextu terminorum inter vos controuersiam verti, eo quod dicas eum antiquos fines egressum, partem fundi tui occupasse: ille econtra asserit, se eandem partem fundi 40. annis possedisse inconcussè. Tu autem ad tuam præbendam quiete per idem tempus perstitisse affirmas. Qua in re quæris cui incumbit probatio, petitori, an possessori: ad quod sane scire debes, quod iudicium finium regundorum tale est, vt in eo vtraque pars vices duorum habeat, agentis scilicet & eius cum quo agitur. Vnde hinc inde rite testes produci possunt ad cognitionem iudicis instruendam. Quibus examinatis, iudex^{16. q. 3. Dilectio.} quos præcedere intellexerit, ad fidem sibi faciendam admittet. Quod si forte ambarum partium testes æque idonei sunt, possessoris recipientur, cum promptiora sint iura ad absoluendum quam ad condemnandum, excepta causa liberali, in qua si vtriusque partis testes forsân æquales fuerint, pro libertate tamen semper pronuntiabitur. Nam pos^{16. q. 3. c. 123.} sessori probationem aliquando dari, iuris manifesti est, cum in sacris Canonibus cautum sit ita: Si quis obiecerit præscriptionem longi temporis, & eam probauerit, reportet possessionem: quoniam nemo recte obiicit, nisi qui possidet.

CAP. III. *Idem Rhemensis archiepiscopo.*

Controuersiam quæ inter Macularensem & Formo-

lensem ecclesias super decimis de villa de * Remegan
mota fuit, nos cum fratribus nostris pertractauimus: &
quidam monachi decimam omnem illius villæ suo mona-
sterio pertinere, tam per Caroli regis donationem, quam
per nostrum priuilegium, allegabant. Clerici vero eccle-
siæ Formolensis tertiam partem decimæ, 30. annis & eo
amplius sine interruptione synodali vel legitima, possedi-
se asserebant: nos vero vtriusque partis rationibus & alle-
gationibus indagatis, decreuimus, quod si ecclesia For-
molensis tertiam partem decimæ per 30. annos quiete &
inconcussæ se possedisse, per tres personas idoneas * sibi pro-
priare poterit, ea deinceps sine inquietatione possideat.

CAP. IV. *Idem abbati & monachis sancti Andrea.*

Si de terra quam habetis in parochia de Breteuelle,
iam per 30. annos vel eo amplius decimas sine reclamatio-
ne aliqua solueritis, & hoc anno eas canonicis de Planio,
post appellationem ad nos factam, contra iustitiam subtra-
xistis, eas sibi de cetero integre & sine molestatione, oc-
casione & appellatione postposita, persoluatis, & quas no-
scimini subtraxisse, integre restituatis. Licet enim priui-
legiorum Romanæ ecclesiæ beneficio, fratribus Cister-
tensis ordinis indultum fuerit, quod de laboribus suis nul-
li decimas vel primitias persolvere debeant, de priuilegio
tamen vobis indulto tanto tempore subtrahere voluistis,
cum liberum sit vnicique iuri suo renuntiare, eoque mo-
do non potestis vos in hac parte tueri. Sane nisi nos vos &
ordinem vestrum tantum diligeremus, grauiter aduersus
vos moueremur: nec * poterimus aliquatenus relinquere
impunitum, si nobis constaret, quod post appellationem
ad nos factam, manus vestras exinde extendissetis ad præ-
dictas decimas furripendas.

CAP. V. *Item gloriosus Clemens in lib. Stromatum.*

Vigilanti studio cauendum est, (quod summa dimen-
sio diuini iudicii ab initio consueuerit propria dimittere,
aliena non appetere) ne malæ fidei possessores simus in alie-
nis prædiis, atque rebus maxime ecclesiasticis, quoniam
nulla antiqua dierum possessio iure iuuat aliquem malæ
fidei possessorem, nisi resipuerit, postquam nouerit se alie-
na

ANNO
CHRISTI
1179.
* Ephesi-
mus

na possidere, cum bonæ fidei possessor dici non possit. * Euphegius enim legislator, solum propter vitandam miserorum segnitiam, & longi temporis errorem & confusionem, primus tricennali & quadragenali possessioni vigorem legis imposuit: nobis autem in rebus tam cognitis quam latentibus placuit non habere vigorem.

CAP. VI. *Item Gregorio Syracusano episcopo.*

Ne religiosorum virorum corda ecclesiasticarum rerum contentio a mutua, quod absit, caritate disjungat, magna est sollicitudine studendum, vt facillimum finem res possit in altercationem deducta percipere. *Et infra:* Hortamur ergo, vt ad loca prædicta, de quibus contentio est, debeatis accedere, & vtraque parte constituta, cominus loca quæ in lite sunt, vestra faciatis præsentia terminari, 40. tamen annorum ab vtraque parte seruata præscriptione.

CAP. VII.

Sanctorum patrum auctoritas & humanæ leges irrefragabiliter constituentibus confirmauerunt, & nos in præsentis Concilio cum omnibus, qui adsunt nobiscum, inuiolabiliter confirmamus, vt omnes possessiones ad singulas prouincias nostrorum fratrum pertinentes, a quibus per triginta annos possessæ sunt quiete & secure, absque synodali proclamatione, perpetuo detineantur, nullaque vox audiendi alicui aduersario concedatur.

CAP. VIII.

Idem Urbanus III. de Nouo loco & de Turgam prioribus.

Super eo vero quod apud vos intelleximus dubitatum, scilicet, an quod de finibus & his quæ finibus cohærent non præscribendis, statutum per Canones esse dignoscitur, sit in parochiarum limitibus, sicut in prouincialibus admittendum: illud vobis duximus respondendum, quod bene videtur in vtroque seruandum, si parochiarum fines legitima probatione vel alias indubitata fide constiterit ecclesiastica ordinatione constitutos.

Concil. Tom. 27.

Rrrr